

Một Chữ Mà Thiên Thu

Nances, một thung lũng / sương mờ trắng quanh năm / ít khi thấy trăng Rằm...bởi có em là đủ!

Bốn mùa, Xuân, Hạ, Thu, Đông...nhớ / một mình ai Thiên Thu! Em đâu có đi đâu! Trong lòng tôi mãi mãi...

Trời sinh chi con gái...và sinh chi vàng Trăng? Trăng thì có tên Hằng, em, tên em, tôi giấu!

Tôi là một người xấu. Xấu nhất thế gian này. Tôi làm con chim bay - bay trên thung lũng nhớ...

Nances mùa lá đỏ, không ai quét thềm trăng. Tôi ngắm em bàn chân, chân em sao mà đẹp!

Tôi ngắm em tóc biếc...tôi muốn thổi mây trôi! Tôi suốt đời là tôi / yêu vàng trăng cổ tích!

Tôi làm thơ rồi nghịch / từng chữ mang tên em...tên thung lũng của Tiên / giữa bầu trời của Thánh!

Có nhiều đêm trời lạnh
Em là trăng-mờ-côi
Tôi vun đống tuyết rơi
xây bệ thờ em đứng...

Nances buồn lồng lộng / tôi nhớ quá người ta...Vườn Bồng Lai tôi qua / càng nhớ thêm Đà Lạt...

Quê nào cũng mất mát! Phi trường Liên Khương trôi...mây, như tà áo người / câu thơ tôi chưa viết...

Thiên Thu em biển biệt / một chữ Tình bay theo. Một chữ Tình bay theo! Một chữ Tình bay theo...

Trần Vấn Lệ